

Be ara hem toca una bona papeleta.

Be fer cinc centims d'en Ricard i volgué glosa 30 anys de una professió, una feina ,una dedicació en cos i anima , no es una tasca gens fácil. Convido desde aquí a qualsevol de vosaltres a fer-ho.

Podria dir moltes coses pero , prefereixo per motius pedagogics, explicar una historia que hem va pasar.

L'altre dia a Passeig de Gracia , vaig toparme amb una antic company de escola que feia molt anys que no veia.

Ell va estudiar medicina, be de familia de metges, va anar després a l'extranger per acabar de especialitzar-se. Es de aquestes persones que son molt xerraires i quasi no et deixan parlar, pero aixó si molt divertit.

Hem va explicar la seva vida i miracles. Al final es va especialitzar en fisiologia i psicología de l'esport, tot plegat.

Ha escrit llibres,ha treballat en laboratoris, ha estat a no se quants Jocs Olímpics, tant d'estiu com de Hivern.

I amb els d'aquí a Barcelona- 92, tenia un carrec medic forma important.

Quand ja es va cansar de explicar-ho tot.

-Va i en diu , Que tu encara fas munyanya ??

-Dic si una mica, quan puc.

-He fet 3 expedicions a vuitmils, en els darres set anys.

-I vaig fer cim del Cho Oyu el 2003

-A caram ,encara estas actiu -constesta ,ell.

-I ara quins plans tens ??

-Mira. Primer tenim el Shisha Pagma, el cap.Després potser l'Everest, per cert tinc un molt bon amic que es basc , i que hi va aquesta primavera del 2008.

-Tu, hem contesta, si vols anar al Everest i anar ben preparat , i anar rapid cap a cim,et donare el nom d'una persona que et fara molt bona feina.Agafa i apunta amb un paper un nom i un telefon. Jo llegeixo :“Doctor.....

-Dic home, es que jo volia anar sense sherpas d'alçada,saps.

Ell hem contesta:

- Ah ver-ho dit home. Se una altre persona que ha fet treballs en equips molt importants i amb molt exit,aquest si que et servira. Agafa i apunta.Jo torno a llegir:”Eu.....

Penso del foc a les brasas.

-Dic, home, es que la meva idea inicial era anar sense oxigen.

- Sense oxigen;¡¡ Tu vols anar sense oxigen?? Aixó només ho fan el 10 % dels que puguen i despres aconseguen baixar.

-Home ver-ho dit .Agafa i tornar apunta. Jo llegeixo “Ricard .Ricard Vila i Montolio”.

Amb tot aixó , que va sonar el despertador, tot indican que era las set del mati.

La Sedeta, Barcelona , un onze de desembre de 2007